

מגזין

האיש שנלחם בעישון: "סיגריות מקצרות חיים, הסיפור שלי מעיד על כך"

כבר 38 שנים שאפרים קלימניאן לא מעשן, אך הוא לא מפסיק להצטער על השנים שבהן הוא כן עשה זאת. שנים שהובילו אותו אל פי המוות, כשרק ברגע האחרון הוא ניצל. "נשארתי כדי להזהיר ולהתריע: סיגריות הן לא משחק ילדים", הוא אומר

מיכל אריאלי | כ"ח טבת התשע"ח | 15.01.18 | 21:09

אם תזדמנו לרחובות בני ברק ייתכן מאוד שתפגשו אותו, את אפרים קלימניאן. בדרך כלל הוא נמצא בסמוך לבית הכנסת, יושב על הספסל. כוחותיו אינם עומדים לו כדי לבצע פעולות אחרות. אבל הוא מנצל את ההזדמנות ובעת שנתקל באנשים שמסתובבים עם סיגריות בידיהם, הוא זועק אליהם ממעמקי גרונו: "יהודים, אל תעשנו עצמכם לדעת. כתוב בתורה 'ונשמרתם מאוד לנפשותיכם'. שימו לב, אתם פוגעים בחיים שלכם, יהודים יקרים".

והוא לא אומר את הדברים כקלישאה, אלא מתוך מקום כאוב ומיוסר אותו חווה על בשרו. "כבר תשע שנים שאני סובל מאוד", הוא מספר בעצב, "נפגעתי [בריאות](#) באופן בלתי הפיך, אני לא מסוגל לתפקד, והכל בגלל העישון. אמנם כבר שלושים ושמונה שנים שאני לא מעשן, אבל הריאות שלי נפגעו לגמרי, והרופאים אומרים שזה באופן חד משמעי בגלל הסיגריות. כיום קשה לי מאוד לתפקד, קשה לי ללכת ולהסתובב ברחובות. אני תקוע בבית לצערי במשך רוב שעות היום".

כותרות מומלצות

- **צפו: כיבוד הורים מזווית מרגשת - שתפו, לפני שיהיה מאוחר**
- **סיפור השגחה מדהים: היהודי שניצל ממוות בטוח בגלל תאונה**
- **על הביזיונות של עולם השידוכים: הבנות שתמיד אומרים להן לא**
- **עשו לייק לדף הפייסבוק של הידברות ותשארו מעודכנים**

רצף של ניסים

ההתדרדרות במצבו התחילה, כאמור, לפני תשע שנים: "זה היה בשבת, הלכתי לבית הכנסת להתפלל תפילת מנחה, ובדרכי הביתה נפלתי על הכביש. התעוררתי כעבור שלושה חודשים בתל השומר, כשאני לא יודע מה קרה לי ולא מסוגל להבין מה אני רואה סביבי. הכל נעלם מזיכרוני. אחד הבנים שלי סיפר לי אחר כך שבאותה **שבת** קיבלתי דום לב ונפלתי בכביש. התברר שהיה לי נס גדול, כי שכן שגר על יד **בית הכנסת** ראה אותי מהחלון והתפלא למה אני נשען על הרכב שלו. כשהבין שנפלתי הוא רץ למטה ותכף הזמין אמבולנס. היה נס עצום, כי בדיוק ניידת של טיפול נמרץ הוזעקה לרחוב מקביל ולבסוף הקריאה בוטלה, אז היא הסתובבה והגיעה אליי בתוך פחות מדקה. זה היה הנס השני שבזכותו חיי ניצלו".

עוד בניידת החלו פעולות ההחייאה שנמשכו עד לבית החולים. "הילדים שלי סיפרו לי שכבר מהרגע הראשון אמרו להם שנותרה לי רק דקה לחיות, לא יותר מזה. בבית החולים וולפסון קיבלתי דום לב פעם שנייה והמצב היה מאוד גרוע".

את הדברים הבאים מדגיש אפרים שהוא לא זוכר, אלא הוא שמע אותם מבני משפחתו: "הבנים שלי הגיעו במוצאי שבת, כי רק אז הם יכלו לנסוע, והרופאים אמרו להם שהם מצטערים, אין מה לעשות על פי דרך הטבע, אבל יש תקווה – חליפת קרח שהגיעה מארה"ב ומטרתה למזער נזק מוחי. אולי זה יעזור. ואם לא, אז הם מרימים ידיים. ככה שכבתי בתוך חליפת הקרח במשך יומיים, בינתיים קראו תהילים, התפללו, התחננו, ופתאום אחרי יומיים, הבן שלי שישב לידי, גילה שאני מתחיל להזיז את האצבעות. הוא צרח עד לב השמיים: 'אבא שלי חי! הוא לא מת!'"

קולו של אפרים נשנק כשהוא מדבר על כך. "אתם לא מבינים על מה מדובר, זהו נס אמתי, נס ענק. בזכות זה שהאצבעות שלי קצת זזו, הרופאים קיבלו תקווה והתחילו לטפל בי עד שהמצב השתפר אט-אט, אבל לצערי הלב לא עבד. העבירו אותי לאסותא תל אביב, עשו לי שם חמישה מעקפים, ובסופו של דבר הרופא יצא מחדר הניתוח ואמר לבן שלי: 'תשמע, לאבא שלך היה נס ענק, הלב שלו קרס כמה פעמים והוא חזר לחיים, אבל זה לא עוזר, הוא לא יוכל לחיות כי הריאות שלו לא תקינות'."

רק אז, אומר אפרים שהוא התוודע לנורא מכל. "במשך שנים הייתי מעשן כבד, עישנתי שתי חפיסות ליום, פשוט לא הצלחתי להפסיק, הייתי מחובר לסיגריות כמו באינפוזיה. לפני שלושים ושמונה שנה זכיתי להתנתק מהסיגריות. זה היה בעקבות כך שהבן הגדול שלי שהיה אז בן שבע, פגש אותי יום אחד כשחזרתי הביתה ואמר לי בשיא התמימות: 'אבא מה קרה לך, למה יש לך כזה ריח לא נעים?' הוא ממש התרחק ממני, ואני זוכר שזה כאב לי. באותו רגע אמרתי לעצמי: 'אני משנה את החיים שלי, הילדים שלי לעולם לא יראו אותי מעשן'."

עצם זה שאפרים הצליח להפסיק את העישון זה דבר מדהים. "מה לא עשיתי בעבר כדי לגמול את עצמי מהעישון?" הוא אומר, "קניתי סיגריות מדומות, מסטיקים, סוכריות... שום דבר לא עזר, כי זה באמת כל כך קשה. אבל כשקלטתי עד כמה שהעישון עלול לפגוע בילדים שלי, ולבסוף גם הם עלולים ללמוד ממני לעשן, אז הפסקתי. אבל הנזק כנראה כבר התרחש. תבינו, אני חקרתי את הנושא לעומק, ואני יכול לומר בבירור – מחקרים מוכיחים שאפילו סיגריה אחת מקצרת את חייו של האדם, בטח במצב כמו שלי בו עישנתי עשרות סיגריות ליום. אז נכון שאני הפסקתי לעשן, אבל אחר כך, במשך כל השנים שחלפן, המשכתי להרגיש שמגרד לי בחזה. כשהלכתי לרופאים הם שלחו אותי לרנטגן ושם הראו לי תמונה של הריאות שלי שנצבעו בצבע שחור, הן פשוט נשרפו. זה מה שהוביל לדום לב שעברתי ולאחר מכן לקריסה של הריאות'."

"אתם מקצרים את חייכם"

אפרים, כאמור, מנצל כל הזדמנות שיש לו כדי לעצור אנשים מעשנים ופשוט לעורר את תשומת ליבם. "אילו רק יכולתי הייתי יוצא בשלטים ובכרזות נגד העישון, כי זה ממש לא צחוק, סיגריה גורמת למלאך המוות לבוא לבני האדם. העישון גורם לכל כך הרבה צרות ובלגן בחיים, אז בשביל מה?"

אבל רגע, איך בסופו של דבר חיך ניצלו? הרי הרופאים אמרו שהריאות קרסו!

"זהו הנס השלישי שלי. הרופאים הרדימו אותי כדי שלא אתאמץ ושלא אאמץ את הריאות, ובינתיים סייעו לי לנשום באמצעות מערכת חיצונית שהחליפה את פעולת הריאות. חודש לאחר מכן התחילו להסיר את חומרי ההרדמה ונתנו לי לנסות לנשום לבד. זה ברוך ה' הצליח. לא ברור איך. עדיין הריאות פגועות מאוד ומצריכות טיפול ומעקב, אבל אני ברוך ה' חי ונושם."

"אני זוכר שהתעוררתי בתל השומר, במחלקת לב-ריאות. לפני שהשתחררתי מבית החולים בא אליו מנהל המחלקה, הוא ישב על המיטה שלי ואמר לי: 'שמע, אתה לא יודע מה קרה לך, אבל הוצאנו אותך מהפה של מלאך המוות, לא היה לך שום סיכוי'."

תשע שנים חלפו מאז. אפרים מציין שהוא חי בביתו וברוך ה' רואה נחת מילדיו ונכדיו, אבל מצבו הרפואי בכי רע. "אני לא מסוגל לתפקד, כמעט לא יוצא מהבית... אבל אני מודה על כל רגע שאני בחיים".

והוא גם מציין דבר נוסף: "אני מרגיש שנשארתי בעולם כדי להעביר את המסר: רבותי, תפסיקו לעשן, זה הורס את החיים בצורה שאי אפשר לתקן. זה פוגע מהראש עד הרגליים, אנשים מפסידים את כל החיים שלהם בגלל זה, הלב לא מתפקד, הריאות לא מתפקדות, הבריאות נגמרת. הסיגריה גורמת רק להרס וחורבן, אז רבותי, תשמרו על החיים שלכם. הם יקרים".

ואיך אתה מרגיש כשאתה רואה אנשים מעשנים?

"זה קורע לי את הלב, באמת. אין יום שאני לא מדבר בו עם אנשים שבוחרים לעשן, אבל הם לא מאמינים לי לצערי הרב. הם אומרים: 'ה' יעזור', אבל ה' לא עוזר לאנשים ששורפים את החיים שלהם. אז תפסיקו לעשן ותפנימו: סיגריות הן לא משחק ילדים".

עישון אפרים קלימאן

רוצה לקבל התראה במייל על כל תוכן חדש של מיכל אריאלי?

שלח

נא למלא כאן את כתובת המייל